

Ordre de Culte 2n Diumenge d'advent
Que vingui el teu regne de pau!
8-12-2024

Preludi musical

Encesa de l'espelma

Interludi musical

Benvinguda i pregària

Himne: *Obriu la porta i el portal* (29 CG)

Música: Georg Weissel; Lletres: M. E. Vidal

Crida a la lloança: Lluç 1, 68-79

Himne: *Hem de predicar tots l'evangeli de la pau* (263 CG)

Música: Josep Laporta; Lletres: Eva Carbonell

Lectures bíbliques:

Malaquies 3, 1-4

Filipencs 1, 3-11

Himne: *Enderezad calzada* (5 HC)

Música: Mel. Anterior a la Reforma, 1572; Lletres: Catalina Fliedner Brown

Proclamació de la Paraula

Pregària per la il·luminació

Lluç 3, 1-6

Interludi musical

Sant Sopar

Resposta a la Paraula

Himne: *Escolteu!* (202 CG)

Música: Francis Terral, Cànon de la Pau; Traducció: Mª Teresa Gimènez

Vida comunitària:

Ofrena

(Interludi)

Anuncis

Nadala: Glòria a Déu en les altures (178 CG)

Música: Felix Mendelson; Lletres: Isabel Lawrence

Benedicció

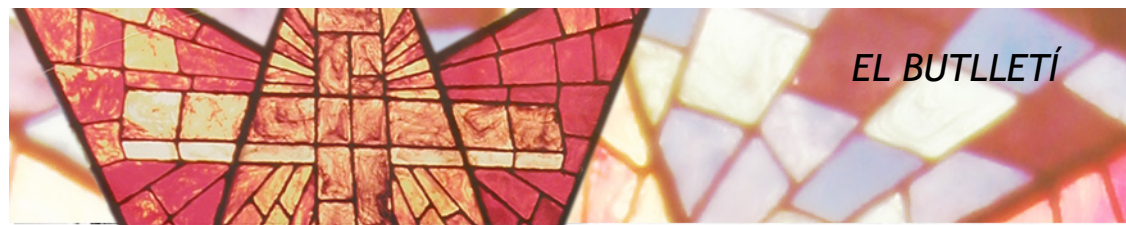
Postludi

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org - **web:** www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Banco Santander: ES10 0049 4700 3523 1697 4367

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1957 de 8 de desembre de 2024

Sobre la llibertat IV part

Històricament el cristianisme, sobre el concepte de pecat, ha fet una distinció entre bones accions i males accions. Així la mentida és considerada una mala acció i dir la veritat es considera una bona acció. Però aquesta simplificació no es dona a la vida real. El que és absolutament bo o absolutament dolent és poc freqüent. Aquest maniqueisme pren protagonisme perquè ens fixem en l'acció –és una bona acció o una mala acció-. Però cal fixar la mirada no només en la propietat de l'acció sinó també en l'efecte que provoca. Per exemple el concepte de guerra justa és considerat una mala acció perquè promou la guerra, però el seu efecte és bo perquè vol aconseguir la pau o com a mínim acabar amb les hostilitats.

Situem-nos als anys trenta del segle passat en l'Alemanya nazi. Posem per cas que esteu a casa vostra i de cop us truquen insistentment a la porta, és una amiga jueva que us demana que l'amagueu perquè l'està perseguint la SS nazi per capturar-la i deportar-la a un camp de concentració. Com ha de ser, li obriu la porta i l'amagueu a casa vostra. Heu fet una bona acció. Però minuts més tard truca a la porta la SS i us pregunta si heu vist passar corrent una noia. Si fóssim seguidors de la filosofia de Kant (basada en la moral i el compliment de les normes), no podríeu mentir. Com màxim podríeu dir una mitja veritat del tipus "Sí, l'he vist córrer per aquest carrer" per tal de despistar la SS. Però si els guàrdies preguntessin si l'heu vist entrar en una casa en concret, hauríeu de dir que, efectivament ha entrat a casa vostra. Una bona acció (dir la veritat) té un efecte malèfic.

Però anem més enllà, Dietrich Bonhoeffer va ser un pastor protestant i un influent teòleg alemany que va viure en l'època nazi. Va participar activament en la resistència alemanya contra el nacionalsocialisme. Va publicar l'assaig "L'Església davant la qüestió jueva" on exigia que l'església no només ajudés a les víctimes de la violència de l'estat, sinó que també oferís una resistència activa. En 1935 Bonhoeffer s'uneix a l'Església Confessant que fou un moviment dins el protestantisme fundat per oposar-se a l'intent de control nazi de les esglésies. Fou un membre actiu dins la resistència al nazisme fins que el 1943 la SS va trobar documents incriminatoris i fou empresonat. El 22 de setembre de 1944, la SS va trobar documents que demostraven la seva participació en l'intent fallit d'assassinat de Hitler. Va morir a la forca el 9 d'abril de 1945 en el camp de concentració de Flossenbürg.

Dona vertigen pensar com una persona com Dietrich Bonhoeffer, que va escriure llibres de teologia, va arribar a participar directament o indirectament en un atemptat contra Hitler. Com va arribar a la conclusió que calia eliminar Hitler. Era una acció que tenia uns efectes que podien salvar moltes vides.

Viure és una tensió entre el bé i el mal. *Veig que soc capaç de voler el bé, però no de fer-lo: no faig el bé que voldria, sinó el mal que no voldria. Ro 7 19* l'apòstol Pau es queixa amargament de la seva impossibilitat de fer el bé. Sempre hem definit el bé com una acció. Hi ha accions considerades bones i altres considerades dolentes. Però solem parlar del bé com una acció, però no parlem del bé com una finalitat. L'apòstol Pau. Pau diu *Alguns diuen: «Tot és permès.» Però sapigueu que no tot convé. «Tot és permès», però no tot edifica. Que ningú no busqui el propi interès, sinó el dels altres. 1 co 10,23*

I jo em pregunto: el “tot és permès” inclou les “males accions” si l'efecte de l'acció és bo? La resposta no és fàcil. Maquiavel, en el llibre “El Príncep”, descriu com ha de ser un bon governant que treballi pel bé dels seus ciutadans. Maquiavel escriu, en el llibre el Príncep, la famosa i controvertida frase “El fi justifica els mitjans”. Cal entendre que Maquiavel es refereix a sempre finalitats bones no endebades “El Príncep” és un llibre pel bon governant. En qualsevol cas és molt controvertida la qüestió del binomi mala acció i conseqüència bona.

Per altre costat, l'apòstol ens dirà: *Estimats, no us prengueu la justícia per la vostra mà; deixeu que actuï el càstig de Déu, tal com diu l'Escriptura: A mi em toca de passar comptes, jo donaré la paga, diu el Senyor. Més aviat, si el teu enemic té fam, dona-li menjar; si té set, dona-li beure: serà com si possedis brases sobre el seu cap. No et deixis vèncer pel mal; al contrari, venç el mal amb el bé. Ro 12: 19-21*

Però, quan l'enemic no és el meu enemic sinó que és l'enemic dels altres?

Si considerem que ens és permès una mala acció sempre que la finalitat sigui bona, això ens situa més enllà de la dicotomia del bé i el mal, ens porta més enllà de la llibertat negativa i la llibertat positiva de Isaiah Berlin. Fer el que convingui és considerar que les accions ja no són bones o dolentes en sentit absolut sinó que van en funció de la finalitat, per tant, “fer el que convingui” és l'expressió de la llibertat entesa, no com “fer el bé”, sinó com “cercar del bé”.

En efecte, no és el mateix fer el bé que cercar el bé. El primer es refereix al nostre comportament i a les nostres accions. El segon es refereix a “què podem fer pel bé de l'altre”. Posem un cas. El concepte de guerra justa. D'entrada del concepte de guerra justa és en si un oxímoron perquè la guerra mai és justa. Però què es considera una guerra justa? La guerra justa és en si una mala acció, però la seva finalitat és bona. Consideraríem just que una coalició de països dissuadís, per la guerra, el genocidi que Israel està perpetrant al poble palestí?

“Tot m'és permès, però no tot convé”. Fer el que convé no és el mateix que fer el bé. Utilitzar les normes morals de manera estricta pot arribar a ser molt injust. En l'àmbit jurídic hi ha un aforisme llatí que diu “Summum ius summa iniuria” que vol dir, aplicar la llei de la manera més estricta provoca el mal més gran. Cal considerar quin efecte tindrà la nostra acció perquè per sobre de les normes morals, per sobre del sistema legal està la recerca del bé pels altres. Gestionar la llibertat no sempre és fàcil. La línia que separa el valor d'una acció per cercar el bé és moltes vegades difusa. Cal considerar quin efecte tindrà la nostra acció.

De vegades la nostra moral més intransigent o la nostra concepció del que considerem el bé pur ens fa còmplices del mal. “Fer el que convé” és considerar el bé i el mal com l'efecte de les nostres accions i no les accions en si. ¿És l'assassinat de Hitler fer “el que convé”? ¿És la mentida per amagar una noia jueva de la SS fer “el que convé”?

La recerca del bé de l'altre és finalment amor, un amor entès com la voluntat d'estimar i que ens allibera de les nostres filies i fòbies, de les nostres passions i de tot els que ens encadena. Aquest amor ens situa per sobre del que considerem estrictament bones accions i males accions. Estimar ens fa lliures, i és, per tant, la màxima expressió de la llibertat.

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

CANAL YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a l'adreça a al web de l'església: www.esglesiatallers.org

CISTELLA SOLIDÀRIA

S'acosta Nadal, i com cada any volem fer un lot amb productes alimentaris típics d'aquestes dates, per l'equip que sense gairebé descans, treballa, oferint el seu temps i el seu esforç, acompanyant a tots els que busquen ajuda, consol, menjar o simplement una dutxa i canviar-se de roba Us anirem informant!!!! Gràcies a tots/es els que penseu i pregueu per ells. Si us plau, no deixeu de fer-ho!!!!

AGENDA

- Els estudis bíblics els reprendrem el proper dijous 16 de gener.
- El proper 17 de desembre tindrem una visita escolar per conèixer el temple i la tradició protestant a Barcelona.
- El dijous 12 de desembre tindrem la celebració de Nadal del GIR, serà a les 18:30h al nostre temple. Participarà la Coral Interreligiosa i tindrem un tastet de torrons.
- El dia 14 hi ha conselli, com és costum, tenim el sopar del consell a les 21:00. Ai algú està interessat a assistir-hi, adreceu-vos a l'Àlícia Pallàs.
- El dia 15 es celebrarà la !cuina de casa”
- El 25 de desembre tindrem el culte de Nadal, a les 11h.
- El proper diumenge 12 de gener celebrarem el tradicional culte del Pacte, a les 11h. · El dissabte 25 de gener, en el marc de la setmana de pregària per la unitat dels cristians, tindrem un culte, organitzat per l'EEC, en el nostre temple. · El proper Consell d'església serà el diumenge 26 de gener, a les 8:30h. · La nostra pastora estarà reunida amb la Comissió Permanent, del 30 de gener a l'1 de febrer, a Madrid. · El dissabte 1 de febrer es farà l'ordenació del candidat al ministeri pastoral, Sergio Simino, a l'església de la Resurrecció, a Madrid..

Litúrgia i Proclamació de la Paraula: Marta López Ballalta

Música: David Melenchón

Lectures: Elisabeth Cortés

Diaques: Esther Rión i Anna Plantada

Sant Sopar: Marta López Ballalta

Butlletí: Rubén Pallàs